

Pósa Lajos:
SZEGÉNY EMBER DALA

Búra, búbánatra
Hajtom a fejemet,
Búra, búbánatra
Nyitom a szememet,
Könnyeimmal sózom
Szár az kenyereimet.

Nem füstöl a kunyhóm,
Hideg a kéménye,
Nem süt a szívembe
A tüzelő fénye,
Mégfagy, mint a virág,
Didergő reménye.

Szegény vagyok hazám,
Édes szülőföldem!
De te azért panaszt
Sohas hallj tőlem!
Igaz fiad vagyok,
Csak azt tudd felőlem.

Ha a szegény vagyok is:
Soha el nem hagylak!
Nem csalogat fénye
Idegen csillagnak...
Jaj a bujdosónak!
Jaj a hontalannak!

Eltart engem itthon
Két kezem munkája,
Jobbízú kenyérnek
Mezeid búzája,
Hogyha könnyeimet
Hullatom is rája.

(ÉNU 1906/ 36.)